

14. चतस्रो विद्या:

[प्रस्तावना : संस्कृतना प्राचीन साहित्यने जेतां जप्ताय छे के त्यां धर्मनीतिनी विचारणा करनार ग्रंथो-शास्त्रोने धर्मशास्त्रनी अंतर्गत अने राजनीतिनी विचारणा करनारा ग्रंथो-शास्त्रोने अर्थशास्त्रनी अंतर्गत मूकवामां आवे छे. आ प्रकारना अर्थशास्त्रमां अत्यारे सौथी वधारे प्रसिद्ध आचार्य चाणक्य द्वारा विरचित कौटिल्य अर्थशास्त्र छे. ई.स. पूर्व लगभग त्रिशतो वर्ष पहेलां रचायेला मनाता आ राजनीतिशास्त्रना ग्रंथे पोतानी अनेक विशेषताओने कराणे अर्थशास्त्रना पर्यायनुं रुप लाई लीधुं छे. अत्यारे अर्थशास्त्र एम कहेतां आ कौटिल्य-अर्थशास्त्र एम समजाय छे. प्रस्तुत पाठ आ कौटिल्य अर्थशास्त्रना प्रथम अधिकरणमांथी लेवामां आयो छे.

आ ग्रंथनी शैली विशिष्ट छे. आमां अमुक बाबतनी चर्चामां प्रथम तो पूर्व आचार्याना ते ते विषयना मतोनो उल्लेख करवामां आयो छे अने छेल्ले आचार्य कौटिल्य पोताना मतने २४३ करे छे. प्रस्तुत गद्यांशमां विद्याओनी विचारणा करवामां आवी छे. आ प्रसंगे प्रथम मानव, भार्द्धस्पत्य अने औशनस - ऐ त्रिश मतोने नोंधीने ते पछी कौटिल्ये पोतानो मत २४३ कर्यो छे. आ रीते आ ग्रंथमां कौटिल्यनी पूर्वना राजनीति-शास्त्रना निष्पातोना मत पश सुरक्षित रही शक्या छे.

राजा पोतानी नैसर्जिक प्रतिभाथी राजकार्यमां सङ्ख थतो होय छे. पश जो तेने वधारे प्रमाणमां अने कायभी धोराणे सङ्ख थवुं होय, तो तेषे विद्यानो आश्रय लेवो जोईसे. आ विद्याओ कर्द कर्द छे अने तेमनो क्यारे, केवी रीते अने शा माटे उपयोग करवानो छे, तेनी सूक्ष्म विचारणा सूत्रात्मक रीते अहीं थवा पामी छे.]

त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्वेति मानवाः । वार्ता दण्डनीतिश्वेति बाह्यस्पत्याः । दण्डनीतिरेका विद्या इति औशनसाः । चतस्र एव विद्या इति कौटिल्यः । ताः च - आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्वेति । साङ्ख्यां योगो लोकायतं चेत्यान्वीक्षिकी । धर्माधर्मो त्रयाम् । अर्थानर्थो वार्तायाम् । नयापनयौ दण्डनीत्याम् ।

बलाबले चैतासां हेतुभिः अन्वीक्षमाणा आन्वीक्षिकी । सा आन्वीक्षिकी लोकस्योपकरोति, व्यसनेऽभ्युदये च बुद्धिमवस्थापयति । प्रज्ञावाक्यक्रियावैशारद्यं च करोति ।

सामर्यजुर्वेदास्त्रयस्त्रयी । त्रया हि रक्षितो लोकः प्रसीदति न सीदति ।

कृषिपाशुपाल्ये वणिज्या च वार्ता । धान्यपशुहिरण्यकुप्यविष्टिप्रदानादौपकारिकी ।

आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तानां योगक्षेमसाधनो दण्डः । तस्य नीतिर्दण्डनीतिः ।

सा च अलब्धलाभार्था, लब्धपरिरक्षणी, रक्षितविवर्धनी, वृद्धस्य तीर्थेषु प्रतिपादनी च । तस्यामायत्ता लोकयात्रा । तस्माल्लोकयात्रार्थी राजा नित्यमुद्यतदण्डः स्यात् ।

राजा वार्तया प्राप्तेन कोशेन, प्रजायां प्रस्थापितेन दण्डेन च स्वपक्षं परपक्षं च वशीकरोति ।

आन्वीक्षिकीं त्रयीं च विद्यां शिष्टेभ्य उपयुज्जीत । वार्ताम् अध्यक्षेभ्य उपयुज्जीत । दण्डनीतिं वकृप्रयोकृभ्यः च उपयुज्जीत ॥

टिप्पणी

त्रयी (त्रयाणां समूहः - त्रयी, (त.प्र.))त्राण वेद - ३५७वेद-यजुर्वेद-सामवेद वार्ता दृष्टि, पशुपालन तथा व्यापार-वाणिज्य वगेरेनुं ज्ञान आपत्ती विद्या दण्डस्य नीतिः (दण्डस्य नीतिः - ष.त. अथवा दण्डः प्रधानः यस्याम् सा नीतिः - म.प.लो. बहु.) अपराधीने दंड-सज्जा आपवानी नीति (दंड छे प्रधान जेमां अेवी नीति) मानवाः (मनोः इमे शिष्याः, त.प्र.) भनुना शिष्यो, भनुना भतनो स्वीकार करनार सहु कोई बाह्यस्पत्याः (बृहस्पतेः इमे शिष्याः, त.प्र.) बृहस्पतिना शिष्यो, बृहस्पतिना भतनो स्वीकार करनार सहु कोई औशनसाः (उशनसः इमे शिष्याः, त.प्र.) उशनसना शिष्यो, उशनसना भतनो स्वीकार करनार सहु कोई चतस्रः (चतुर् (स्त्री.) प्र.ब.व.) चार ताः (तत् (स्त्री.) प्र.ब.व.) ते आन्वीक्षिकी योऽय परीक्षणा द्वारा

सत्यदर्शन करावती विद्या, तर्क के हेतुविद्या साङ्गत्यम् प्रकृति-पुरुषनुं विवेचन दर्शावतुं कपिल मुनिए रथेलुं ऐक दर्शनशास्त्र योगः अभ्य अंग धरावतुं पतंजलि ऋषिए रथेलुं ऐक दर्शनशास्त्र लोकायतम् न्यायशास्त्र धर्माधर्मो (धर्मः च अधर्मः च - इ.द्व.) धर्म अने अधर्म, कर्तव्य अने अकर्तव्य त्रय्याम् (त्रयी स्त्री. स.ए.व.) ऋषेय वेदमां अर्थानर्थो (अर्थः च अनर्थः च - इ.द्व.) अर्थ अने अनर्थ, कृषि वगेरे द्वारा प्राप्त थतुं योऽय अने अयोऽय एवं फृण-धन वार्तायाम् वार्ता नामनी विद्यामां नयापनयौ (नयः च अपनयः च - इ.द्व.) न्याय अने अन्याय दण्डनीत्याम् (दण्डनीति स.ए.व.) दंडनीतिमां, दंडनीतिनी अंदर बलाबले (बलम् अबलम् च - इ.द्व.) सबण अने निर्भूष एतासाम् (एतत् सर्व. स्त्री. ष.ब.व.) आमनुं हेतुभिः न्यायथी, तर्कथी अन्वीक्ष्माणा परीक्षण कराती, तपास कराती लोकस्य प्रजानुं, समाजनुं उपकरोति (उप + कृ. उपकार करवो व. अ. ए.व.) उपकार करे छे. व्यसने आपत्तिमां, मुश्केलीमां अभ्युदये उन्नतिमां, प्रगतिमां, सुखाकारीनी स्थितिमां बुद्धिम् निर्झयने, विचारने अवस्थापयति (अव + स्था प्रे. व. अ. ए.व.) सहज रीते स्थापित करे छे प्रज्ञावाक्यक्रियावैशारद्यम् (प्रज्ञ च वाक्यम् च क्रिया च (इ.द्व.) - तासु वैशारद्यम् - स.त.) विचार, वचन अने कर्ममां रहेली निपुणता-कुशलताने करोति (कृ करवुं व. अ.ए.व.) करे छे, संपन्न भनावे छे. सामर्यजुर्वेदाः (साम च ऋक् च यजुर्वेदः च - इ.द्व.) सामवेद, ऋूवेद अने यजुर्वेद त्रयः (त्रि (पुं.) प्र.ब.व.) ऋष त्रय्या (त्रयी स्त्री. तृ.ए.व.) ऋष वेदोथी लोकः प्रजा, समाज प्रसीदति (प्र + सीद् प्रसन्न थवुं व. अ.ए.व.) प्रसन्न रहे छे. भुश रहे छे. सीदति (सीद् दुःभी थवुं व. अ.ए.व.) दुःभी थाय छे. नाश पामे छे. कृषिपाशुपाल्ये (कृषिः च पाशुपाल्यं च - इ.द्व.) कृषिकार्य अने पशुपालन विणिज्या व्यापार, वशज धान्य...विष्टिप्रदानात् (धान्यं च पशुः च हिरण्यं च कुप्यं च विष्टिः च (इ.द्व.) धान्य...विष्टीनां प्रदानम्, तस्मात् - ष.त.) अनाज, पशु, सोनुं, तांबु अने विष्टि-उद्योग आपती होवाथी-होवाने कारणे औपकारिकी उपकार करनारी योगक्षेमसाधनः (योगः च क्षेमः च (इ.द्व.), योगक्षेमौ साधनं यस्य सः - बहु.) योग अने क्षेमना साधनवाणो अलब्धलाभार्था (न लब्धम्, अलब्धम्, (नज् त.), अलब्धस्य लाभः, अलब्धलाभः (ष.त.), अलब्धलाभः अर्थः यस्याः सा - बहु.) अप्राप्त लाभ के वस्तुने मेणवी आपनार लब्धपरिक्षणी (लब्धस्य परिक्षणी - ष.त.) प्राप्त लाभ के वस्तुनुं रक्षण करनारी रक्षितविवर्धनी (रक्षितस्य विवर्धनी - ष.त.) रक्षायेला लाभ के वस्तुने वधारनारी वृद्धस्य वृद्धि पामेलानुं तीर्थेषु तीर्थेरुप पवित्र स्थिरोमां प्रतिपादनी योऽय रीते प्रस्थापित करी आपनारी तस्याम् (तत् स्त्री. स.ए.व.) तेमां आयत्ता रहेली छे, अधीन छे लोकयात्रा लोकव्यवहार लोकयात्रार्थी प्रजाना हितनो विचार करनार (राजानुं विशेषण) उद्यतदण्डः (उद्यतः दण्डः येन सः - बहु.) दंड आपवामां तत्पर, विक्षा आपवामां सतत उद्यत-तैयार रहेनार स्यात् (अस् होवुं विधि. अ. ए.व.) होवुं जोईअे, रहेलुं जोईअे वार्ताया (वार्ता तृ.ए.व.) वार्ता द्वारा कोशेन धनराशि द्वारा प्रस्थापितेन नियत रुपे स्थापेला (धन)थी, नियत करेला धनराशि व्यपक्षम् पोताना समुदायने, पोताना पक्षमां रहेला स्वजनने परपक्षम् पारका समुदायने, पारका पक्षमां रहेला शत्रुने वशीकरोति वश करे छे, काबूमां राखे छे शिष्टेभ्यः शिष्ट-प्रभुद्ध लोको पासेथी, जेमाणे विविध विद्याओने योऽय रीते मेणवी छे, तेवा लोको पासेथी उपयुक्तीत (उप + युज् विधि. अ.ए.व.) प्राप्त करवी जोईअे. मेणवी जोईअे. अध्यक्षेभ्यः (कृषि वगेरे वाणिज्य विद्यामां) अग्रेसर, आगण पडता लोको पासेथी वक्तृप्रयोक्तृभ्यः (वक्ता च प्रयोक्ता च, तेभ्यः, इ.द्व.) प्रवचन अने प्रयोगमां कुशण एवा लोको पासेथी, उपदेश करनार अने ते उपदेशने व्यवहारमां लेनारनी पासेथी.

सन्धि

दण्डनीतिश्वेति (दण्डनीतिः च इति) | दण्डनीतिरेका (दण्डनीतिः एका) | चतस्र एव विद्या इति (चतस्रः एव विद्या: इति) | चेत्यान्वीक्षिकी (च इति आन्वीक्षिकी) | चैतासाम् (च एतासाम्) | लोकस्योपकरोति (लोकस्य उपकरोति) | व्यसनेऽभ्युदये (व्यसने अभ्युदये) | सामर्यजुर्वेदाख्ययत्रयी (सामर्यजुर्वेदाः त्रयः त्रयी) | रक्षितो लोकः (रक्षितः लोकः) | धान्य..प्रदानादौपकारिकी (धान्य..प्रदानात् औपकारिकी) | योगक्षेमसाधनो दण्डः (योगक्षेमसाधनः दण्डः) | नीतिर्दण्डनीतिः (नीतिः दण्डनीतिः) | तस्माल्लोकयात्रार्थी (तस्मात् लोकयात्रार्थी) | शिष्टेभ्य उपयुक्तीत (शिष्टेभ्यः उपयुक्तीत) |

विशेष

1. आन्वीक्षिकी - धर्म-अधर्म-न्याय-अन्याय-सबण-निर्भूष वगेरे पासानुं भराबर परीक्षण कर्या पछी सत्य सिद्ध करी आपती ऐक प्रकारनी विद्या.

2. અર્થાનથોં વાર્તાયામ् - વાર્તા નામની વિદ્યામાં કૃષિ, વાણિજ્ય વગેરેના સંદર્ભે ક્યારે શું નિર્ણય કરીએ તો જે તે નિર્ણયનું શુભ-અશુભ ફળ આવે તે બાબતોનો સમાવેશ થાય છે.

3. નયાપનયૌ દણંનીત્યામ् - માણસના યોગ એટલે કે સંપત્તિની પ્રાપ્તિ અને ક્ષેમ એટલે કે, પ્રાપ્ત સમ્પત્તિની રક્ષા માટે જે હિત કરે છે તે નય અને અહિત કરે છે તે અપનય. આ નય અને અપનય બંનેની દંડનીતિમાં જોગવાઈ હોય છે. યોગ-ક્ષેમ માટે હિત-અહિત દર્શાવતી વિદ્યા એટલે દંડનીતિ, જેમાં દંડની જોગવાઈ હોય છે.

4. ત્રયા હિ રક્ષિતો લોક: પ્રસીદતિ ન સીદતિ । - ગ્રાણેય વેદોમાં નિર્દિષ્ટ કર્તવ્ય-અકર્તવ્ય, વિધિનિષેધ પ્રમાણે વર્તન-વ્યવહારયુક્ત સમાજ કે પ્રજા હંમેશાં પ્રસન્ન રહે છે. તેનો ક્યારેય અકાળે વિનાશ થતો નથી કે આપત્તિ આવતી નથી. અહીં સમાજ કે પ્રજાના રક્ષણ માટે વેદોની અનિવાર્યતા દર્શાવી છે અને વેદત્રયીનું મહત્વ પ્રતિપાદિત કરેલું છે.

5. રાજા સ્વપક્ષં પરપક્ષં ચ વશીકરોતિ । - રાજા વાર્તા નામની વિદ્યાના ઉપયોગથી ધન મેળવે છે અને એ ધન દ્વારા આત્મીય લોકો કે પોતાની પ્રજા અથવા સ્વપક્ષને વશમાં રાખે છે. જ્યારે દંડનીતિ નામની વિદ્યાના ઉપયોગથી શત્રુઓના સમુદ્ધાયને અર્થાત્ પરપક્ષને વશમાં રાખે છે. આમ, અહીં રાજાને માટે વાર્તા અને દંડનીતિ બંને મહત્વનાં છે, એમ જણાવવામાં આવ્યું છે.

6. ત્રયોં વિદ્યાં શિષ્ટેભ્ય ઉપયુક્તીત । - ગ્રાણેય વેદો ઋગવેદ, યજુર્વેદ અને સામવેદનું શિક્ષણ શિષ્ટ એટલે કે વેદને જાણનારા સજ્જન તથા પ્રબુદ્ધ લોકો પાસેથી લેવું જોઈએ.

7. વાર્તામ् અધ્યક્ષેભ્ય: ઉપયુક્તીત । - કૃષિ-વાણિજ્ય વગેરેથી યુક્ત વાર્તાવિદ્યા કૃષિજ્ઞ લોકોમાં અગ્રેસર હોય, તેવી વ્યક્તિઓ પાસેથી ગ્રહણ કરવી જોઈએ.

8. દણંનીતિં વક્તૃપ્રયોકૃભ્ય: ઉપયુક્તીત । - શિક્ષાપ્રધાન દંડનીતિ વિદ્યાના પ્રવચનમાં અને એ વિદ્યાના પ્રયોગમાં ફુશળ હોય, એવા લોકો પાસેથી દંડનીતિ શીખવી જોઈએ.

સ્વાધ્યાય

1. અથોલિખિતપ્રશ્નાનાં સંસ્કૃતભાષયા ઉત્તરણિ યચ્છત ।

- (1) ત્રયાં કે વેદાઃ સમાવિષ્ટાઃ સન્તિ ?
- (2) કા વિદ્યા લોકસ્ય ઉપકરોતિ ?
- (3) કીદૂશાઃ લોકઃ પ્રસીદતિ ?
- (4) દણઃ કીદૂશઃ પ્રોક્તઃ ?
- (5) વાર્તા કેભ્ય: ઉપયુક્તીત ?

2. યોગ્યં વિકલ્પં ચિત્વા ઉત્તરં લિખત ।

- (1) માનવાઃ ઇત્યસ્ય કોર્થઃ ?
(ક) મનુશિષ્ટાઃ (ख) જનાઃ (ગ) લોકાઃ (ଘ) પ્રજાઃ
- (2) કૌટિલ્યો નામ કઃ ?
(ક) કુટિલઃ (ख) ચાણક્યઃ (ગ) કુશલઃ (ଘ) કર્મકરઃ
- (3) ઉદ્યતદણઃ કસ્ય વિશેષણમ् અસ્તિ ?
(ક) નૃપસ્ય (ख) લોકસ્ય (ગ) આચાર્યસ્ય (ଘ) શિષ્યસ્ય
- (4) રાજા કિં વશીકરોતિ ?
(ક) સ્વપક્ષમ् (ख) પરપક્ષમ् (ગ) સ્વપક્ષં પરપક્ષં ચ (ଘ) લોકમ्
- (5) આન્વીક્ષિકીં ત્રયોં ચ કેભ્ય: ઉપયુક્તીત ?
(ક) શિષ્ટેભ્ય: (ख) અધ્યક્ષેભ્ય: (ગ) વક્તૃભ્ય: (ଘ) પ્રયોકૃભ્ય:

3. યોગ્ય પદ પસંદ કરીને ખાલી જગ્યા પૂરો :

- (1) પ્રસીદતિ ન સીદતિ । (લોકઃ, જનઃ, પ્રજાઃ)
- (2) કૃષિપાશુપાલ્યે વાણિજ્યા ચ । (આન્વીક્ષિકી, વાર્તા, નીતિઃ)
- (3) તસ્યામાયત્તા । (તીર્થયાત્રા, ધર્મયાત્રા, લોકયાત્રા)

4. માતૃભાષામાં ઉત્તર આપો :

- (1) બાઈસ્પત્રોના મતે વિદ્યાઓ કેટલી છે ? તેમનાં નામ લખો.
- (2) ઔશનસ તરીકે કોણ ઓળખાય છે ?
- (3) વાર્તા એટલે શું ?
- (4) દંડ દ્વારા કોનું રક્ષણ થાય છે ?
- (5) રાજા કેવો હોવો જોઈએ ?
- (6) આન્વીક્ષિકી કોણી પાસેથી શીખવી જોઈએ ?

5. વિવરણાત્મક નોંધ લખો :

- (1) આન્વીક્ષિકી
- (2) સ્વપ્રકારપક્ષો
- (3) ચતુર્સ્થો વિદ્યા:

6. સંસારભૂતી આપો :

- (1) ચતુર્સ્થ એવ વિદ્યા ઇતિ કौટિલ્યઃ ।
- (2) ત્રયા હિ રક્ષણો લોક: પ્રસીદતિ ન સીદતિ ।
- (3) રાજા નિત્યમુદ્યતદણ્ડ: સ્યાત् ।

